

TRAÜT DE TARÍ

Gira europea i debut discogràfic

Josep Vicent Frechina

SALVADOR PALOMAR

Caramella

32

MÚSICA I CULTURA POPULAR

Sembla, per fi, que l'esperat primer disc dels TRAÜT DE TARÍ arribarà aquest estiu a les botigues. Abans, però, la formació de Cambrils (Baix Camp) haurà realitzat, al llarg de tot el mes de març, una gira que els portarà per diverses ciutats europees —Antwerpen i Brussel·les (Bèlgica), Luxemburg, Saarbrücken (Alemanya) i Gien i Tolosa de Llenguadoc (Estat francès).

No és gens habitual per aquestes terres que un grup demore tant la seua primera gravació discogràfica —fa ja sis anys que volten pels escenaris i dos que alternen el folk amb les compareixences del grup Rénatus, especialitzat en música antiga i renaxentista. TRAÜT DE TARÍ, però, no són un grup habitual. Es mouen a cavall d'un pèndol que oscil·la entre dos extrems antagònics i, alhora, complementaris: substància i aparença, el rostre i

la màscara. La primera cosa que impacta d'ells és la seua imatge, a meitat de camí entre la fidelitat als codis establerts pel *rock* radical i la jovialitat scout; i, després, la seua predisposició a certa mena d'humor entre tendre i cruel, gens banal, però. Exhibeixen una heterodòxia burleta, que els fa passar per descreguts, però amb prou feines poden dissimular una sensibilitat insòlita; es troben còmodes distanciant-se de la seua música i no s'estan d'autoinfringir-se retrets ben assortits del seu particular gust per la ironia esmolada i implacable, però no poden evitar que sota la disfressa escèptica hom hi endevine la coherència, el compromís i les cobejances de la seua proposta.

Qui haja tingut la sort de gaudir-los en formació de concert, haurà pogut descobrir, davall aquest embolcall d'alegre displi-

cència, una banda de folk interessantíssima, amb un dels repertoris més suggeridors del país i amb una clara resolució per consolidar una sonoritat pròpia, intuïda a hores d'ara i que aquesta primera gravació podria fixar definitivament. Caldria destacar, en aquesta línia, l'original tractament que donen a dues peces senyeres de la seua terra —el Camp de Tarragona— i que, lluny de desfigurar-les, els confereix una nova dimensió: «La clavellinera», una jota en tonalitat menor que en les seues mans esdevé pletòrica de ritme i expressió, a anys llum de l'ensopida versió que en feien, per exemple, els Tres Quartans de Reus, i «Camp», un romanç clàssic travessat d'intermedis instrumentals d'intensa crispació balcànica.

Espigolant d'ací i d'allà, amb una temeritat que només molt

LA COBLETA D LA SELVA

CANÇONS D'AQUELL TEMPS

Mirna Vilasís i
Xavi Múrcia

C. Castanyet, 3 -17430
Santa Coloma de Farners
Tel. i Fax 972 877 140

gràfiques del matarranya
arts gràfiques • web • edició multimèdia

DESCOBREIX TOTS
ELS NOSTRES SERVEIS

GRAVACIÓ
de CD'S

IMPRESSIÓ
de LLIBRES

camí d'Arenys, 46 • CALACEIT

PRESENTACIONS
INTERACTIVES

DISSENY I
COMPOSICIÓ

PUNTS
d'INFORMACIÓ

CONNEXIÓ
a INTERNET

EDICIÓ de
PÀGINES
WEB

Email: grafiques@matarranya.com • <http://www.matarranya.com>

Tel. 978 851 800 • Fax 978 851 802

33

TOCADORS I SONADORS

ocasionalment els traeix –com ara quan fan aqueixa aproximació iconoclasta al *rembetiko* grec, «Antikristos», amb el *pizzicato* del violí que substitueix el bouzouki, que no ultrapassa l'àmbit d'un ranci sirtaki parisenc–, els TRAÛT basteixen un edifici sonor fascinant que es fonamenta en la superació d'un dèficit enquistat al folk català: la indolència artística. Díscols en la creació, audaços en els arranjaments, han plantat un arbre que comença a florir i despunta al bosc. Només hauran de vetllar perquè les innombrables contractacions com a animadors de balls de què frueixen no l'enverinen tot engroguint-li les fulles i despullant-lo de flors. Ells ho saben millor que ningú, no debades porten uns quants anys cantant-ho: «Quan l'arbre és verd, l'ombreta és bona».

TRAÛT DE TARÍ

Formació:

Iban Beltran: violí, tarota, viola de roda, veus
Xavier Bordera: llaut àrab, guitarra, viola de roda, tarota tible, sac de gemecs, flabiol i timbal, veus
Ignasi Llorens: sac de gemecs, flauta travessera, guitarró, derbuka, timbal
Jordi Martí: acordió diatònic, viola de roda, guitarra, tarota, sac de gemecs, gralla, guitarró, derbuka, veus
Anton Baixeras: contrabaix

Discografia:

- «La clavellinera», «Jota de Prat de Comte» i «Ball de nocces», a *Folk Jove*, Tram 1995
- «Camp», a *Tradicionàrius* 1998, Tram 1998